

U C H W A Ł A Nr XXXIV/353/09

Rady Gminy Sierakowice
z dnia 27 października 2009r.

w sprawie przyjęcia „Planu odnowy miejscowości Załakowo”

Na podstawie art.18 ust. 1 i ust. 2 pkt.6 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /tekst jednolity Dz.U.z 2001r. Nr 142 poz. 1591 ze zmianami/

Rada Gminy u c h w a ł a, co następuje:

§ 1

Zatwierdza się „Plan odnowy miejscowości Załakowo”, który stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZY RADY GMINY

inż Zbigniew Suchta

Program
Rozwoju
Obszarów
Wiejskich
na lata 2007-2013

Plan odnowy miejscowości Załakowo

Województwo Pomorskie
Powiat Kartuski
Gmina Sierakowice

Projekt jest współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rolnego na Rzecz
Rozwoju Obszarów Wiejskich

Sierakowice 2009

Spis treści:

1. Charakterystyka miejscowości
  - A) Położenie miejscowości
  - B) Historia miejscowości
  - C) Określenie przestrzennej struktury miejscowości
2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.
3. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości, w której będzie realizowana operacja oraz szans i potencjalnych zagrożeń.
3. Wykaz planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną.

1. Charakterystyka miejscowości:

A) Położenie miejscowości:

Zalakowo pod względem administracyjnym położone jest w środkowej części województwa pomorskiego, powiecie kartuskim oraz północno-zachodniej części gminy Sierakowice. Znaczna część obszaru wsi leży na obszarze Kaszubskiego Parku Krajobrazowego i w jego otulinie, pomiędzy jeziorami Kamienickim i Świętym na północy, a Jeziorem Trzciniowym na południu.

Ilustracja 1 – mapa gminy Sierakowice:

W Załakowie znajduje się Szkoła Podstawowa, Kościół Filialny rzymsko-katolicki pod wezwaniem św. Maksymiliana Kolbe, sklep spożywczo-przemysłowy, pensjonat „Dworek na Błotach”, Ośrodek Wypoczynkowy „Kolso”, domki letniskowe oraz kwatery agroturystyczne.

Załakowo zamieszkuje 514 osób. Powierzchnia sołectwa wynosi 1849 ha.

B) Historia miejscowości:

Załakowo jest starą osadą wzmiankowaną w dokumentach w roku 1412. Kiedy Załakowo powstało tego się stwierdzić nigdy nie da. Znalezione na terenie Załakowa (w 1875 r.) groby skrzynkowe świadczą, że ziemia ta zaludniona była już 500 lat przed naszą erą. W wiekach XII i XIII obszar Załakowa należał pod względem organizacyjnym i kościelnym do kasztelani ulokowanej w Chmielnie. Załakowo obejmowało pierwotnie cały obszar dzisiejszego Skrzeszewa oraz Pałubic z Migami. Około roku 1360 Chmielno przeszło we władanie klasztoru w Żukowie, a Załakowo przeszło we władanie kasztelani w Mirachowie. Tam również za czasów krzyżackich urzędował wójt, a po powrocie do Polski starosta.

W krzyżackiej „księdze szkód” z 1412 roku, dowiadujemy się, że w tym okresie na terenie Załakowa gospodarowało 5 gburów, a liczbę mieszkańców szacuje się na 45 osób (w zasadzie wolnych osobiście). Z rokiem 1454 zakończyło się panowanie Krzyżaków na Pomorzu, również i w Załakowie. Okres wojny 13-letniej był dla tych ziem wyjątkowo wyniszczający. Ale jednocześnie po roku 1466 (odzyskanie Pomorza) rozpoczął się okres wielkiej koniunktury gospodarczej. Sprzyjały temu stosunkowo małe czynsze i bliska odległość do Gdańska, co pozwalało handlować z tym wielkim ośrodkiem w sposób bezpośredni.

Ilustracją dobrej koniunktury z przełomu XV/XVI wieku jest podwojenie ludności Załakowa. Ta korzystna tendencja zatrzymana została w II połowie XVII wieku. Przyczyną załamania koniunktury gospodarczej był wzrost obciążeń pańszczyźnianych (w Skrzeszewie powstał folwark pańszczyźniany), a głównie wyniszczające były skutki wojen szwedzkich. Nowa struktura gospodarcza która powstała w wieku XVII i XVIII nie pozwoliły powrócić już do dawnego dobrobytu. Zachowany rękopis lustracji królewskich z roku 1765 dokumentuje przeobrażenia Załakowa w XVII wieku. Wspomniana lustracja zawiera nazwiska mieszkańców,

których potomkowie zamieszkują tutaj po dzień dzisiejszy. Jest to dowodem ciągłości dziejów naszej miejscowości.

Po pierwszym rozbiore w roku 1772 Załakowo znalazło się w nowych warunkach. Nastąpiły nowe porządki administracyjne, ekonomiczne i polityczne. Objawszy władze w 1772 r. państwo pruskie przejęło polski majątek królewski. Ograniczono natomiast obciążenia pańszczyźniane. Był to wynik korzystnych zmian jakie zachodziły w tym okresie w całej Europie.

Od roku 1834 zostaje całkowicie zniesiony przymus szarwarkowy. Zamieniony został na opłatę gotówkową. Te zmiany pozwoliły wsi złapać nowy oddech. Ponowna dobra koniunktura trwała, aż do wybuchu I wojny światowej. Szybki rozwój przemysłowy Prus, a potem Niemiec ukształtował bardzo korzystne ceny na artykuły rolnicze.

Załakowo stało się również sceną walki z próbami germanizacyjnymi. Po początkowym napływie Niemców pod koniec XIX wieku rozpoczął się proces odwrotny. Z jednej strony był to wynik „ucieczki” Niemców na zachód, a z drugiej strony niechęci sprzedaży ziemi obcym.

Załakowo w dwudziestoleciu międzywojennym. Lata 1919-1939

Wielka Wojna, zwana dziś I wojną światową, przyniosła Polsce niepodległość. Przyniosła także Kaszubom możliwość połączenia się z Polską, po latach germańskiej administracji. Według spisu powszechnego (pierwszego w wolnej Polsce) z 30 września 1921 roku w Załakowie znajdowały się wtedy 77 budynki mieszkalne, mieszkało 595 osób w tym 55 protestantów a spośród nich 15 osób podawało jako narodowość niemiecką, reszta zaś polską.

Załakowo w 20-leciu międzywojennym stało się wsią graniczną. Na terenie wsi znalazła się placówka Komisariatu Straży Granicznej z Sierakowic, obsadzona przez 4 strażników. Na nieodległym moście w Skrzeszewie przebiegała granica. W Załakowie nie było jednak przejścia granicznego.

Na terenie Załakowa istniała spółka łowiecka, która dysponowała jednym z największych obszarów łowieckich w powiecie kartuskim – aż 1125 ha. Istniał też na terenie Załakowa młyn, którego właścicielem w tym okresie był Niemiec - Ernst Richter.

Świadczył usługi nie tylko dla załakowskich gospodarzy, ale też dla innych miejscowości. W latach 30-tych w Załakowie miał miejsce znaczący wzrost liczby narodzin, większy niż w okolicach. W 1936 roku mieszkało już tutaj ponad 800 osób, co stanowiło iż Załakowo było w tym okresie największą wsią na terenie gminy Sierakowice.

Ważnym elementem dla Załakowa. W tym okresie była to dwuizbowa szkoła czteroklasowa. W 1930 roku uczyło się tam 90 dzieci. W szkole oprócz edukacji starano się także zajmować krzewieniem patriotyzmu i postaw obywatelskich. Temu służyć miała między innymi Liga Obrony Przeciwpowietrznej i Przeciwlotniczej. Należało do niej 23 uczniów. O dość wysokim poziomie nauki świadczy fakt, iż część z uczniów załakowskich kontynuowała naukę w szkole średniej a nawet studiowała.

Na terenie Załakowa działało także kilka organizacji społecznych i kulturalnych, w tym Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży (zarówno męskie jak i żeńskie). Kilka osób należało do Towarzystwa Śpiewaczego „Lutnia”.

Załakowo podczas drugiej wojny światowej. Lata 1939-1945.

Początek okupacji obfitował w liczne, często bardzo tragiczne zmiany. Całe Pomorze zostało wcielone do III Rzeszy. Odgórnie rozwiązano wszystkie polskie organizacje (w tym także kościelne) oraz zaczęto wprowadzać niemiecką administrację. Zmieniono także wszystkie nazwy na niemieckie. Od tej pory, aż do końca wojny Załakowo nazywane było Salkau. W samej miejscowości władzę przejął niemiecki sołtys Fritz Tosch. W październiku 1939 roku zaczęły się pierwsze represje. Szkoła była jednym z pierwszych celów niemieckich represji i narzędziem dla germanizacji. Zwolniono polskich nauczycieli, zatrudniając na ich miejsce niemieckich. Braki kadrowe spowodowały bowiem, iż zamknięto wiele szkół na Kaszubach. Szkoła w Załakowie ocalała, przyjmując z czasem dodatkowych uczniów z okolicy. Nauka odbywała się wyłącznie w języku niemieckim a używanie polskiego czy kaszubskiego, nawet podczas przerw, było surowo zabronione.

Podczas niemieckiej okupacji znacznie pogorszyła się sytuacja gospodarcza. Zlikwidowany został dotychczasowy system bankowy a istniejące oszczędności zostały de facto przejęte przez władze niemieckie. Wprowadzono reglamentację dóbr konsumpcyjnych wydając karty zaopatrzenia. Wojna zadała znaczące straty mieszkańcom Załakowa. Podczas wojny zginęli m.in. Józef Wenta, Wojciech Mielewczyk, Bronisław Myszk, Bronisław

Konkel, Walerian Szczypior, Edwin i Władysław Lejk, Władysław Dawidowski. Z rodzin niemieckich zginął m.in. Paul Lange.

Załawowo lata 1945- 2009.

Armia Czerwona wkroczyła do Załawowa 10 marca 1945 roku. Miejscowość nie ucierpiała w wyniku działań zbrojnych, gdyż takowych w tym rejonie nie było. Jednak nie oznacza to, iż nie było strat wojennych. Takowe były, spowodowane jednak przez grabieże i gwałty żołnierzy sowieckich

Natychmiast też zaczęły odtwarzać się zręby polskiej administracji. Były one oczywiście od początku pod kontrolą władz komunistycznych, ale w tym pierwszym okresie opierały się na przedwojennych działaczach samorządowych. Szybko jednak zaczęto wprowadzać system komunistyczny. Nie uzyskał on co prawda poparcia (nie powstała komórka PPR, a część mieszkańców wstąpiła do opozycyjnego wobec komunistów PSL), ale nie było także widocznych sprzeciwów

Podstawowym celem nowej władzy stało się całkowite podporządkowanie sobie gospodarki – nacjonalizacja. Jednak proces zakładania pierwszej spółdzielni na terenie Załawowa (mającej być podstawą przyszłego „kołchozu” na wzór sowiecki) trwał dość długo. Utworzona została dopiero w 1955 roku, choć sam proces założycielski rozpoczął się w roku 1953. Nosiła nazwę „Czerwony Sztandar”. Należeli do niej nieliczni gospodarze, tylko ci, którzy zostali zmuszeni ostatecznie do jej założenia. Warto przy tym wspomnieć, iż po 1956 roku spółdzielnia rozpadła się. Niejako na to miejsce w 1961 roku utworzono kółko rolnicze.

W tym okresie też znacjonalizowano młyn, którym zaczął zarządzać Powiatowy Urząd Ziemiański w Kartuzach. Zaczął się wtedy okres jego upadku, restrykcyjna polityka państwa doprowadziła do jego ostatecznego zamknięcia w końcu lat pięćdziesiątych. Opuszczony zaczął popadać w ruinę. Utrzymały się jednak zakłady kowalskie, prowadzone przez Jana Choszcza i Władysława Konkela.

W latach 1961-1966 doprowadzono do wsi prąd. Jednocześnie zaczęto proces melioracji łąk. W 1968 roku pojawił się pierwszy telefon. Wspólny numer wykorzystywały zarówno sklep jak i szkoła. Podłączony był do centrali ręcznej, znajdującej się w Kamienicy Królewskiej. W 1966 roku oddano także do użytku budynek nowej szkoły (o czym dalej). Służył on nie tylko szkole podstawowej ale także zespołowi przysposobienia rolniczego, który w 1968 roku powstał w Załawowie.

Jednocześnie Załakowo zaczęło być znane poza granicami gminy czy powiatu. Nad jeziorami Okonko i Święte powstał bowiem Ośrodek Wczasów Rodzinnych PKP a z czasem zbudowana została kolonia domków letniskowych.

Wtedy też, na fali „festiwalu Solidarności”, ostatecznie zaczęto dążyć do budowy własnego kościoła. Do tej pory Załakowo należało do parafii św. Marcina w Sierakowicach, odległej o 6 km. Inicjatorami budowy byli m.in. Bernard Leyk, Stanisław Młyński, Józef Klasa, Zygmunt Drywa, Bernard Grzenkiewicz, Henryk Wesołowski. Zebrania inicjatorów budowy odbywały się w miejscowej szkole. Przede wszystkim złożono wniosek na pozwolenie na budowę salki katechetycznej, argumentując to tym, iż dzieci muszą na naukę dojeżdżać do Sierakowic (nauki odbywały się w niedziele). Po uzyskaniu zezwoleń w 1981 roku prace ruszyły pełną parą. Same prace budowlane zaczęto 28 maja 1982 roku. Zaczęto własnymi siłami budować salkę katechetyczną. Łamano jednak przy tym oficjalne założenia. Od samego początku zamierzano bowiem salkę przekształcić na kościółek. Stąd obecny wygląd tej budowli. Zdecydowanego przeciwdziałania ze strony władz nie było. Materiały na budowę pozyskiwano różnymi sposobami. Część otrzymano z tzw. „przydziału”¹, część pozyskiwano w inny sposób, który był wtedy „nielegalny”. Drzewo uzyskiwano bowiem z okolicznych lasów, gdzie wyrąb był objęty sankcjami administracyjnymi, mimo iż lasy te należały do prywatnych gospodarzy. Pieniądze na budowę uzyskiwano organizując zbiórkę w domach poszczególnych gospodarzy. W ten sposób wszyscy mieszkańcy Załakowa mogą czuć się fundatorami kościoła.

Wyświęcenie kościoła odbyło się 15 sierpnia 1983 roku, w święto Najświętszej Marii Panny. Patronem kościoła został św. Maksymilian Maria Kolbe. Załakowski kościół stał się kościołem filialnym, podległym powstałej w maju 1983 roku parafii Matki Boskiej Nieustającej Pomocy w Kamienicy Królewskiej, której proboszczem jest do dzisiaj ks. kanonik Tadeusz Kurach.

Rok 1989 zmienił oblicze Załakowa. Obalenie komunizmu a za tym idąca gospodarka rynkowa stała się dla zdecydowanej większości gospodarzy elementem zbawiennym. Dzięki własnej pracowitości i dobrej marce (uczciwość i solidność) rozpoczął się znaczący rozwój gospodarczy.

Obecnie w skład sołectwa Załakowo wchodzi Skrzyszewo oraz Olszewko, zwane też czasami Olszewcem. Sołectwo należy do gminy Sierakowice. Mieszka w nim blisko 500 osób.

Z ważniejszych wydarzeń wspomnieć można o fakcie, iż w latach 1994-1995 położono wodociąg. W 1994 roku Załakowo podłączono pod automatyczną centralę telefoniczną umożliwiającą szybką telefonizację sołectwa. Obecnie istnieją 41 numery abonenckie. W sierpniu 1994 roku kościół otrzymał dwa dzwony, ufundowane przez parafian.

Załakowo zaistniało także w popularnym obecnie medium - w Internecie. Wyniki dla zapytania o Załakowo wynoszą około 69.000 rekordów (dane z początku 2009 roku).

Historię Załakowa napisano na podstawie opracowania : „V wieków Załakowa” - autorstwa Leona Młyńskiego, Piotra Niwińskiego oraz Andrzeja Dworzaczka.

C) Określenie przestrzennej struktury miejscowości

Zabudowa mieszkaniowa i usługi w Załakowie skoncentrowane są w granicach historycznego układu wzdłuż dróg gminnych o numerach : 152016G, 152002G, 152004G. Miejscowość nie posiada otwartych przestrzeni wspólnych jak rynek czy plac targowy. Stan infrastruktury społecznej nie jest zadowalający. We wsi znajduje się kościół, Szkoła Podstawowa do której uczęszcza 95 uczniów, niewielki sklep spożywczo-przemysłowy oraz zakład produkcji mebli i stolarki budowlanej „Gerlej”.

2. Inwentaryzacja zasobów służących odnowie miejscowości.

Charakterystyczną cechą miejscowości jest duże rozproszenie gospodarstw rolnych na całym obszarze. Szkoła jest jedynym miejscem w którym może dochodzić do zgromadzeń mieszkańców, dlatego też wszelkie przejawy aktywności charakterystyczne dla społeczeństwa obywatelskiego są mocno utrudnione. Sytuacja ta nie sprzyja zatem wszelako rozumianej integracji i konsolidacji społecznej. Pomimo okoliczności związanych z brakiem odpowiedniej infrastruktury społecznej wysoko należy ocenić stopień aktywności obywatelskiej mieszkańców wsi, co ujawniło się do tej pory bardzo dużym zaangażowaniem ludności Załakowa w budowie kościoła, rozbudowie szkoły podstawowej oraz innych przedsięwzięciach m.in. w budowie sieci telefonicznej, rozbudowie sieci wodociągowej czy też w remontach dróg. W Załakowie prężnie działa Rada Sołecka.

Stan infrastruktury technicznej jest słaby. Jednym z głównych problemów mieszkańców wsi jest jakość infrastruktury drogowej, choć w ostatnim czasie sukcesywnie ulega ona poprawie. Bardzo rzuca się w oczy brak w niektórych miejscach dostatecznej ilości lamp oświetlających ulice oraz brak dostatecznej ilości lamp oświetlających ulice. Wiele do zrobienia jest w sferze poprawy wyglądu centrum miejscowości, wieś sprawia wrażenie mało estetycznej i zaśmieconej. Konieczna jest również poprawa stanu i estetyki obiektów dydaktycznych przy miejscowej szkole. Konieczna jest modernizacja i urządzenie placu rekreacyjno – sportowego, a dalszej perspektywie budowa wielofunkcyjnej sali gimnastycznej. Dużym problemem jest również słaba jakość infrastruktury telekomunikacyjnej. Znacznie ograniczony jest dostęp do szybkiego internetu (maksymalna szybkość łącza 514 kb/s, a w wielu przypadkach nie ma możliwości podłączenia się do sieci), przez co znaczna część mieszkańców szuka alternatywnych sposobów, głównie za pomocą Internetu dystrybuowanego drogą radiową. Nie ma zastrzeżeń co do funkcjonowania sieci energetycznej, wieś jest również wyposażona w sprawnie działającą sieć wodociągów. W chwili obecnej Załakowo nie jest skanalizowane, ulegnie to jednak zmianie wraz z wcieleniem w życie projektu budowy kanalizacji w Gminie Sierakowice w ramach programu „Uporządkowanie gospodarki wodno-ściekowej zlewni rzek Słupi i Łupawy w aglomeracji Sierakowice” w latach 2009 – 2013.

Załakowo jest typową wsią rolniczą. Stosunkowo duża ilość mieszkańców zajmuje się zawodowo rolnictwem. Podstawą pracy jest tu uprawa ziemi i hodowla zwierząt. Gospodarka rolna na tych terenach jest dość trudna. Ziemia na tym obszarze ma V i VI klasę. Gdzieś tam pojawia się klasa IV. To nie ułatwia pracy i znacząco obniża zbiory. Uprawia się przede wszystkim żyto, owies, jęczmień, pszenicę (ale tylko sporadycznie), mieszanki paszowe, ziemniaki, brukiew a także gdzieś tam buraki pastewne. W wielu gospodarstwach gospodarze zajmują się też uprawą truskawek. Hodowla jest dość ograniczona. Trzoda chlewna, bydło i drób to podstawa. Zaniechano hodowli owiec. Jednak zwiększyła się znacznie mechanizacja. Na porządku dziennym są dwa a nawet trzy ciągniki w gospodarstwie.

Pewna grupa mieszkańców pracuje w sektorze usług bądź zakładach ulokowanych we wsi lub w większych miejscowościach takich jak Sierakowice, Kartuzy, Lębork bądź w trójmieście wielu młodych mieszkańców wsi, zgodnie z ogólnie panującą tendencją, skorzystało uwspólnotowienia europejskiego rynku pracy i wyjechało do pracy poza zachodnią granicę .

Należy przy tym podkreślić iż w Załakowie istnieje kilkanaście firm dających zatrudnienie pewnej liczbie mieszkańców. Są to firmy:

1. „ Gerlej ” – Zakład produkcji mebli i stolarki budowlanej – Danuta, Gerard Lejk,
2. Wywóz nieczystości – Henryk Keller
3. Usługi transportowe – Zdzisław Hinca
4. Szkolenia Specjalistyczne BHP – Joanna Lejk
5. Wywóz nieczystości płynnych i sprzedaż pasz – Bożena Toruńczak
6. Agroturystyka – Rafał Choszcz
7. Ślusarstwo – Sławomir Zelka
8. Usługi Ogrodnicze „ Orchidea ” – Waldemar Wenta
9. Usługi Budowlane – Marcin Wenta
10. Zakład Budowlano–Dekarski – Krzysztof Wenta
11. Agroturystyka – Stefania, Andrzej Wenta
12. Ferma Drobiu – Mirosław, Joanna Lejk
13. Sklep spożywczo–przemysłowy – Maria Maćkowska
14. Agroturystyka – Halina, Tadeusz Wenta
15. Agroturystyka – Danuta, Andrzej Dworzaczek
16. Szkoła Nauki Jazdy – Janusz Choszcz

Tereny otaczające Załakowo atrakcyjne turystycznie, ze względu na stosunkowo czyste środowisko, bogactwo wód, stosunkowo duże powierzchnie leśne, i urozmaicony krajobraz są autentycznym bogactwem naturalnym. Te walory, jeśli zostaną zachowane mogą decydować o dalszym rozwoju miejscowości, związanego z rozwojem agroturystyki i rolnictwa ekologicznego. Biorąc to pod uwagę należy stwierdzić , iż przed Załakowem stoi wyzwanie dalszego rozwoju, nie tylko jako miejscowości rolniczej ale i turystycznej.

3. Ocena mocnych i słabych stron miejscowości, w której będzie realizowana operacja oraz szans i potencjalnych zagrożeń

Tabela 1 - silne i słabe strony Załakowa:

Silne strony		Słabe strony
1	Znaczące walory krajobrazowe	Uboga propozycja spędzania czasu wolnego przez dzieci i młodzież
2	Wysoka atrakcyjność terenów pod względem turystyki i rekreacji	Brak bazy rekreacyjno - sportowej
3	Silnie zintegrowana społeczność wsi	Zbyt mało zadbana infrastruktura drogowa
4	Wysoka aktywność mieszkańców wsi	Ograniczenia w budownictwie z uwagi na sąsiedztwo Kaszubskiego Parku Krajobrazowego
5	Dobrze funkcjonujące szkoła	Brak placu rekreacyjnego, sali gimnastycznej oraz dobrze wyposażonego boiska szkolnego
6	Istnienie wielopokoleniowych gospodarstw rolnych	Brak miejscowych zakładów pracy
7	Duże zapotrzebowanie na turystykę – sąsiedztwo 8 jezior	Brak dogodnej komunikacji z dużymi ośrodkami miejskimi
8	Silne więzi rodzinne i kulturowe	Starzejąca się społeczność wsi, bezrobocie wśród młodzieży
9	Rozwijająca się oferta agroturystyczna	Brak kanalizacji

Tabela 2 – szanse i potencjalne zagrożenia

Szanse		Zagrożenia
1	Budowa kanalizacji na terenie gminy Sierakowice w ramach programu „Uporzadkowanie gospodarki wodno-ściekowej zlewni rzek Słupi i Łupawy w aglomeracji Sierakowice” w latach 2009-2013.	Zanieczyszczenie środowiska (J. Kamienickie, J. Święte, Rzeka Bukowina)
2	Objęcie rolników Wspólną Polityką Rolną	Słabość infrastruktury technicznej – w szczególności mała przepustowość łączy telekomunikacyjnych, co skutkuje

		wykluczeniem cyfrowym, niewystarczająca ilość lamp drogowych
3	Wzrastający popyt na agroturystykę	Zwiększenie ruchu kołowego na nieprzystosowanych drogach
4	Możliwość pozyskiwania środków finansowych na projekty inwestycyjne z funduszy pomocowych	Problemy komunikacyjne – brak połączeń autobusowych oraz bezpośrednich połączeń z dużymi ośrodkami miejskimi.
5	Rozwój gospodarczy gminy	Słaba perspektywa znalezienia pracy

Tabela 3 – priorytety rozwoju:

PRIORYTETY ROZWOJU	
1	Rozwój infrastruktury społecznej
2	Rozwój infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej
3	Rozwój infrastruktury edukacyjnej i sportowej
4	Ochrona środowiska naturalnego
5	Poprawa standardu życia mieszkańców
6	Rozwój infrastruktury technicznej

4. Wykaz planowanych zadań inwestycyjnych i przedsięwzięć aktywizujących społeczność lokalną.

Nazwa zadania inwestycyjnego lub przedsięwzięcia aktywizującego społeczność lokalną	Cel	Przeznaczenie	Harmonogram realizacji	Kwota oraz źródła jej uzyskania
Uporządkowanie gospodarki wodno-	Rozbudowa infrastruktury	Podniesienie jakości życia	2009-2013	70 -75 mln. zł (finansowanie:

ściekowej zlewni rzek Słupi i Łupawy w aglomeracji Sierakowice (na terenie wsi Załakowo)	technicznej	mieszkańców		10% - budżet gminy 15% - budżet państwa 75% -EFRR)
Budowa placu zabaw przy szkole Podstawowej w Załakowie	Poprawa infrastruktury społecznej	Rozwój psychofizyczny dzieci	2009-2010	60 tys. zł (finansowanie: 40 tys. zł - PROW 20 tys. zł – środki własne)
Budowa boiska sportowego wraz z infrastrukturą towarzyszącą przy Szkole Podstawowej w Załakowie	Poprawa infrastruktury społecznej	Krzewienie kultury fizycznej wśród dzieci i młodzieży	2010	150 tys. zł (finansowanie: środki własne oraz środki zewnętrzne)
Budowa sali gimnastycznej przy Szkole Podstawowej w Załakowie	Poprawa infrastruktury społecznej	Prowadzenie zajęć dydaktycznych i zajęć wychowania fizycznego	2015	3 mln zł (finansowanie: środki zewnętrzne oraz środki własne)
Rozbudowa sieci ścieżek rowerowych	Poprawa infrastruktury turystycznej i rekreacyjnej	Promowanie zdrowego stylu życia, zwiększenie atrakcyjności turystycznej miejscowości	2012 -2015	200 tys. zł (finansowanie: środki zewnętrzne oraz środki własne)
Kształtowanie wysokiej jakości strefy publicznej poprzez zagospodarowanie centrum wsi	Poprawa standardu życia mieszkańców	Promocja wsi poprawa wizerunku wsi	2011-2015	200 tys. zł (finansowanie: środki zewnętrzne oraz środki własne)
Modernizacja i utwardzenie istniejących dróg	Rozbudowa infrastruktury technicznej	Podniesienie jakości życia mieszkańców	2009 - 2015	300 tys. zł (finansowanie: środki zewnętrzne oraz środki własne)
Modernizacja sieci telekomunikacyjn	Podniesienie jakości życia mieszkańców	Podniesienie jakości życia mieszkańców	2011 - 2015	200 tys. zł (finansowanie: środki zewnętrzne oraz środki własne)

Uchwała Nr 1/09
Zebrania Wiejskiego sołectwa Załakowo
z dnia 15.10 2009 r.

w sprawie: zatwierdzenia **Planu Odnowy Wsi Załakowo.**

Zebranie Wiejskie Sołectwa Załakowo zgodnie ze Statutem sołectwa Załakowo uchwala co następuje:

§ 1

Zatwierdza się „Planu Odnowy Wsi Załakowo”.

§ 2

Akceptuje się do realizacji w latach 2009-2015 zadania zawarte w planie odnowy miejscowości Załakowo.

§ 3

Odpowiedzialnym za realizację uchwały czyni się Sołtysa wraz z Radą Sołecką sołectwa Załakowo

§ 4

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Rada Sołeczka
Załakowo

SOŁECTWO
Załakowo
Sołtys
Sierakowice

[Signature]
[Signature]
[Signature]